

ČSN EN 14411

Tato norma stanovuje termíny, požadavky a označování keramických obkladových prvků (vyráběné tažením nebo lisováním za sucha) nejlepší obchodní jakosti (první jakosti). Norma neplatí pro obkladové prvky, které se vyrábí jiným než běžným způsobem tažením nebo lisováním za sucha. Neplatí ani pro dekorativní doplňky nebo upravené jako např. hrany, rohy, sokly, obruby, schodišťové stupně, tvarované obkladové prvky apod.

Technické normy na dlažby jsou poměrně obsáhlé, shrneme zde ve stručnosti hlavní požadavky - parametry dlažeb, které by měl prodávající vysvětlit zákazníkovi.

Otěruvzdornost

Odolnost proti povrchovému opotřebení (značení PEI), neboli otěruvzdornost podle normy ISO 110545-8, se pohybuje v rozmezí hodnot 1-5 (přičemž 5 je nejlepší). Pozor, u dlažeb s tzv. slinutým střepem /bez glazury/ se PEI neuvádí vzhledem k barvě dlaždice = střepu v celé síle výrobku.

Mrazuvzdornost:

V podstatě dělíme na dokonale mrazuvzdorné a nemrazuvzdorné. Mrazuvzdornost závisí do značné míry na nasákavosti střepu (požadavek normy EN 14411 je E nižší než 0,5%).

Dále většina výrobců negarantuje mrazuvzdornost při nedodržení podmínek pokládky do flexibilního lepidla, splňujícího normu C2T a použití spárovací hmoty s nízkou propustností.

Kalibrace (rozměry)

Většina zákazníků má mylnou představu, že všechny dlaždice musí mít naprosto stejný rozměr. Přitom dlaždice procházejí vypalovací pecí s teplotou 1200 st C, takže každá z nich vykazuje jiné deformace. Norma EN 14411 připouští maximální tolerance rozměrů např. délka - šířka (u dlaždic s plochou S větší než 410 cm²) + - 0,6 %. U dlaždic 30x30 cm to v praxi například znamená odchylku téměř 4 mm! . U tloušťky je přípustná tolerance +- 5% !Vyjimku tvoří tzv. kalibrované dlažby - dlažby, které jsou před opuštěním výroby zabrušovány na přesný rozměr. Takové dlažby se pak při pokládce kladou s minimální spárou cca 1-2mm. Mnoho laiků má představu u této dlažby, že se klade přímo na sraz, tedy beze spáry. Bohužel v praxi to ale v 90% není možné, protože podklad není připraven v takové kvalitě, aby se na něj mohla klást dlaždice beze spáry. Tento způsob s min. spárou se používal u luxusních dlažeb s leštěným povrchem, ale nyní jej nabízí již řada výrobců.

Tonalita (barevnost)

Barevnost povrchu obkladu či dlažby je označována číslem na obalu. Může se lišit oproti vystavovanému vzorku - podle výrobní šarže - a to směrem k sytějšímu odstínu nebo směrem k bledšímu odstínu. Do jednoho balení se opět seřazují dlaždice s přibližně stejným odstínem.

U rustikálních obkladů a dlažeb se často do jednoho balení míchají různé tonality, čímž se dosahuje lépe efektu přírodního materiálu, který je v přírodě též různě a nepravidelně tónován. Také se do jednoho balení skládají dlaždice s odlišným vzhledem (různá kresba, přechod od světlejšího odstínu k tmavšímu, rozdílně strukturovaný povrch, imitace vad dlaždice - prasklina, dírka, ošlapané místo...). Před pokládkou je nutno vybalit a poté pokládat dlažbu z více krabic aby byl chtěný nepravidelný efekt vidět a aby se předešlo reklamaci nestejně tonality. Rozdíly v tonalitě mohou nastat při skládání speciálních prvků k obkladu či dlažbě. Protože výroba těchto speciálních prvků je technologicky a často i materiálově odlišná, není možné dosáhnout naprosto stejného tónu, jako u základní dlaždice.